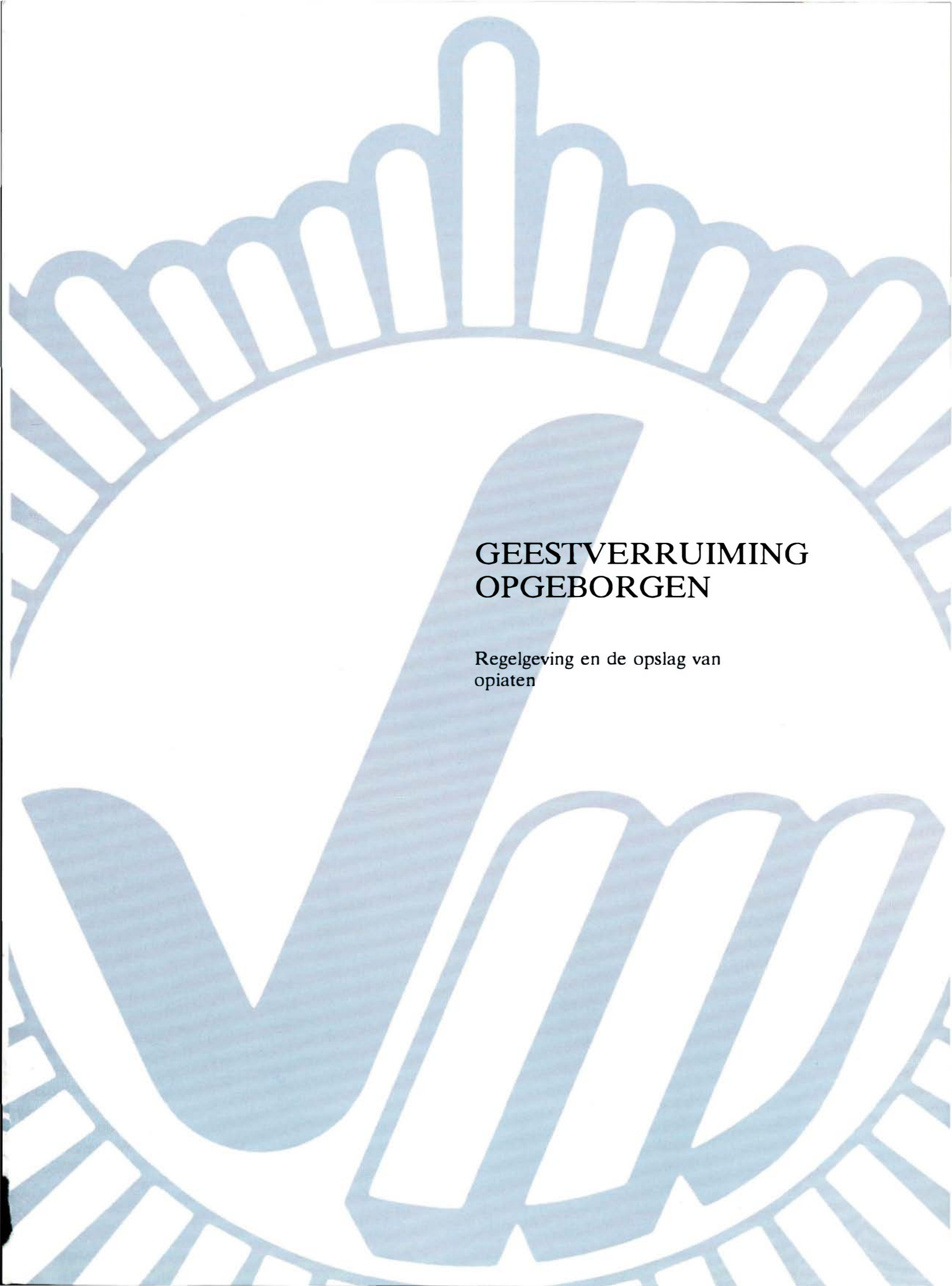

GEESTVERRUIMING OPGEBORGEN

Regelgeving en de opslag van
opiaten

Geestverruiming opgeborgen

**Regelgeving en de opslag van
opiaten**

Een notitie voor intern gebruik
binnen het LBVM

Amsterdam, 30 maart 1992
Van Dijk, Van Someren en Partners
in opdracht van LBVM
Caro Vermeulen
m.m.v. Paul van Someren

Inhoudsopgave

	Pagina:
Algemeen	1
1 Inleiding	3
2 Het bewaren van opiaten volgens de wettelijke bepalingen	4
2.1 De Wet op de Geneesmiddelenvoorziening (1958)	4
2.2 Besluit Uitoefening Artsenijebereidkunst (1963)	4
2.3 Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen (1973)	5
3 Het bewaren van opiaten in de (apothekers-)praktijk	6
3.1 Apothekers aan het woord	6
3.2 Inspectie van Volksgezondheid	7
4 Een voorbeeld van "hoe het anders kan"	8
5 Samenvatting en conclusies	9
Nawoord	10

Algemeen

Deze notitie maakt deel uit van een serie van acht korte onderzoeken, uitgevoerd door Van Dijk, Van Someren en Partners (DSP) in opdracht van het Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven (LBVM).

De basis van dit onderzoek vormden een aantal (meer of minder) concrete vragen over het gebruik van technopreventieve middelen en daaruit voortvloeiende situaties die de medewerkers van Regionale Bureaus Voorkoming Misdrijven (RBVM) in praktijk tegen kwamen.

De kern van deze vragen was steeds 'regelgeving': wat zeggen de wet en andere regelingen over het gebruik van technopreventieve middelen en wat zijn de gevolgen van dit gebruik? Of, meer algemeen: hoe is dit onderwerp eigenlijk wettelijk geregeld?

Al deze vragen zijn in de eerste (algemene, oriënterende) fase geïnventariseerd bij medewerkers van RBVM's. Uit deze inventarisatie is de volgende lijst onderwerpen naar voren gekomen. In deze notitie besteden we aandacht aan onderwerp

- 1 Wat zijn de regels voor het opslaan van wapens?
- 2 Artikel 168 van de Gemeentewet biedt de mogelijkheid tot het stellen van eisen aan hang- en sluitwerk in nieuwbouw. Hoe werkt dit artikel in praktijk?
- 3 Wat zijn, in juridisch opzicht, de gevolgen van het gebruik maken van anti-vandalismevoorzieningen, als anti-klimpasta en anti-klimbeugels?
- 4 Wat zijn, in juridisch opzicht, de gevolgen van het gebruik maken van schrikdraad, anders dan in de veehouderij?
- 5 Wat zijn de juridische voorwaarden en gevolgen voor het gebruik van c.c.t.v. in openbare ruimte?
- 6 Wat zijn de regels voor de opslag van opiaten bij bijvoorbeeld apotheken?**
- 7 Wat zijn de regels voor de opslag van gegevens, sleutels, en dergelijke door de particuliere beveiligingsdiensten?
- 8 Hoe werkt in praktijk de controle op een particuliere alarmcentrale zoals die is voorgeschreven in de Wet op de Weerkorpsen?

Elk van de onderwerpen is in een aparte notitie uitgewerkt door DSP. In de tweede fase is een antwoord geformuleerd op de negen vragen.

Het antwoord op een vraag kwam tot stand door het (vaak telefonisch, soms 'persoonlijk') benaderen van vele informanten¹, die steeds een klein stukje van de vraag konden beantwoorden. Uiteindelijk zijn al deze brokjes informatie verwerkt tot de definitieve notitie over elk van de onderwerpen. De lezer moet zich wel realiseren dat wij bij het beantwoorden van de vragen afhankelijk waren van informanten die (begrijpelijkerwijs) vaak geen totaal-overzicht hebben over het onderwerp. Zij waren 'slechts' op hun deelgebiedje (zeer) bekend. Dit heeft tot gevolg dat de informatie misschien niet altijd even compleet is.

Daarnaast willen we de lezer erop attenderen dat bij sommige onderwerpen de ontwikkelingen zo snel gaan dat de antwoorden binnen korte tijd misschien niet helemaal volledig meer zijn. Dit is bijvoorbeeld het geval bij onderwerpen als 'schrikdraad' en het 'gebruik van c.c.t.v.'. Voor deze onderwerpen is men van plan de regelgeving aan te passen. Maar op dit moment is nog niet te zeggen op welke termijn of op welke punten dit gaat gebeuren.

¹ De namen van de informanten zijn in een bijlage bij iedere notitie opgenomen.

Elk van de acht notities is slechts bestemd voor intern gebruik binnen het Regionaal Bureau Voorkoming Misdrijven. Sommige informatie uit de notitie is namelijk nogal gevoelig van aard.

Zoals gezegd wordt in de volgende notitie onderwerp 6 (regeling voor de opslag van opiaten) verder uitgewerkt. Hierbij is gebruik gemaakt van (onder andere) wetten, besluiten, regelingen en circulaires. Terwille van de overzichtelijkheid staan in het onderstaand schema, voor wat betreft dit onderwerp, de door ons geraadpleegde wetten, en dergelijke.

Gebruikte regelgeving en de opslag van opiaten

Gebruikte Wet/Regeling	Artikel	Vindplaats in deze notitie
Wet op de Geneesmiddelenvoorziening	26 sub h	pagina 4
Besluit Uitoefening Artsenijbereidkunst	19; 34	pagina 4
Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen	2; 3; 4; 8	pagina 5

1 Inleiding

Geneesmiddelen uit de zogenaamde 'Uitsluitend op recept'-categorie kunnen alleen bij een apotheek worden verkregen. Dit voorbehoud aan apotheken moet ervoor zorgen dat de geneesmiddelen "uit deugdelijke bestanddelen en op deskundige wijze" worden bereid.

Het daadwerkelijk bereiden van een geneesmiddel is weer voorbehouden aan de apotheker. Dit betekent dat een apotheker de beschikking moet hebben over alle bestanddelen van elk geneesmiddel, van verdovende middelen tot minder of ongevaarlijke stoffen.

Met andere woorden: al deze bestanddelen zijn aanwezig in een apotheek.

Met name de verdovende middelen, de opiaten, kunnen hierbij voor problemen zorgen, bijvoorbeeld een (verhoogde) kans op inbraak in de apotheek. Het lijkt daarom voor de hand te liggen het bewaren van deze opiaten aan bepaalde wettelijke regels te binden. Maar gebeurt dit ook door de wetgever? En: is het wel zo voor de hand liggend dat de wetgever regels hiervoor opstelt? Wat zijn de eventuele wettelijke eisen voor het bewaren van opiaten? Deze vraag staat centraal in deze notitie.

Het antwoord is voornamelijk gezocht in de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening en uitvoeringsbesluiten. Daarnaast zijn, om het beeld completer te maken, apothekers telefonisch benaderd met de vraag hoe het bewaren van opiaten in de (apothekers-)praktijk gebeurt. Tot slot heeft er een telefonisch gesprek plaatsgevonden met een inspecteur van Volksgezondheid en verschaft literatuur wat inlichtingen over het bewaren van opiaten in het buitenland.

2 Het bewaren van opiaten volgens de wettelijke bepalingen

Voor de vraagstelling van deze notitie is één wet van groot belang: de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening. Deze wet dateert van 28 juli 1958 en is voor het laatst in 1988 gewijzigd. Tevens zijn een aantal besluiten van belang die zijn gebaseerd op bepalingen uit de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening.

Hieronder zullen we de relevante wet en besluiten bespreken en aangeven welke regels erin worden gesteld voor het bewaren van opiaten in apotheken.

2.1 De Wet op de Geneesmiddelenvoorziening (1958)

Hoofdstuk III van de wet bevat "bepalingen betreffende apotheken". Deze artikelen bevatten vereisten voor het mogen uitoefenen van het 'apothekersvak': apothekers moeten bijvoorbeeld zijn ingeschreven in een register der gevestigde apothekers. In hoofdstuk IV worden uitvoeringsvoorschriften gegeven: hoé moet een apotheker (bepaalde onderdelen van) zijn vak uitoefenen?

Een belangrijk artikel voor de vraag uit deze notitie is artikel 26 sub h, dat luidt:

"Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften worden gegeven betreffende de aflevering en de bewaring van en het omgaan met de bij of krachtens die voorschriften aangewezen vergiften".

Strikt genomen staan in deze wet dus geen voorschriften voor het bewaren van opiaten, maar wordt er verwezen naar een algemene maatregel van bestuur. Op basis van dit artikel is het besluit Uitoefening Artsenijbereidkunst tot stand gekomen.

2.2 Besluit Uitoefening Artsenijbereidkunst (1963)

In dit besluit staan een aantal voorschriften voor het bewaren van opiaten:

- Artikel 19 lid 2 luidt:

"De in hun apotheek aanwezige geneesmiddelen moeten deugdelijk zijn en **op deugdelijke wijze worden bewaard**".

Wat onder "deugdelijk" moet worden verstaan geeft het besluit niet aan. Dat wordt overgelaten aan de creativiteit van de apotheker.

- Artikel 34 van het besluit bepaalt het volgende:

(lid 1) "De apotheek van een apotheker moet omvatten:

(a tot en met c zijn niet van toepassing op de vraagstelling)

d. **ten minste één lokaal bestemd en ingericht als bewaarplaats** voor geneesmiddelen welke in voorraad worden gehouden, alsmede een ruimte waarin de daarvoor in aanmerking komende geneesmiddelen koel kunnen worden bewaard.

(lid 2) Alle in het eerste lid genoemde lokalen en ruimten moeten goed kunnen worden **geventileerd en verlicht** alsmede, voor zover niet bestemd voor de bewaring van geneesmiddelen, behoorlijk verwarmd.

(lid 3) De geneesmiddelen moeten **op overzichtelijke, ordelijke en zindelijke wijze worden bewaard**. Elk geneesmiddel moet worden bewaard **in een daartoe geschikt voorwerp, voorzien van een opschrift** dat de aard en de samenstelling van het geneesmiddel in duidelijk leesbare letters aangeeft.

- (lid 5) Onze Minister is bevoegd nadere voorschriften te geven omtrent de afmetingen, de indeling en de inrichting der in het eerste lid genoemde lokalen en ruimten".

Dit is een redelijk gedetailleerd artikel, dat enkele voorschriften geeft voor de opslag van (onder andere) opiaten. Het artikel spreekt echter van "geneesmiddelen" in het algemeen. Kennelijk worden er voor opiaten geen afwijkende eisen gesteld. Het artikel richt zich met name op de eis dat (onder andere) de opiaten in een behoorlijke ruimte of lokaal worden bewaard. Op welke manier ze vervolgens in die ruimte worden bewaard (in een kast? in een doos?) wordt door het besluit niet geregeld.

Dit 'euvel' is verholpen door de inwerking treding van het "Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen".

2.3 Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen (1973)

In de praktijk is het wenselijk gebleken om de vereisten uit het hiervoor genoemde besluit voor opiaten wat te verscherpen. Hieraan is gehoor gegeven door middel van de volgende artikelen:

- artikel 2 lid 1: "Apothekers en apotheekhoudende geneeskundigen zijn verplicht de vergiften, bedoeld in artikel 1 (dat zijn onder andere de middelen die vallen onder de Opiumwet), voor zover zij zich niet bevinden in voorwerpen waarin zij aan de verbruiker worden afgeleverd, in hun apotheek **te bewaren in voorwerpen, voorzien van een etiket** waarop:
 - 1: de naam van het vergift duidelijk leesbaar en onuitwisbaar is vermeld;
 - 2: in het midden van de bovenzijde duidelijk zichtbaar en onuitwisbaar een rood cirkelvlak met een middellijn van tenminste 5 mm voorkomt".
- artikel 3: "Apothekers zijn verplicht de vergiften (die vallen onder de Opiumwet) in hun apotheek te bewaren in uitsluitend daartoe bestemde en met een sleutel afsluitbare kasten of ruimten. De inspecteur kan aan een apotheker op diens verzoek op grond van bijzondere omstandigheden toestaan dat bepaalde, van de in de eerste volzin bedoelde vergiften op een andere door hem goedgekeurde wijze worden bewaard".
- artikel 4: "Apothekers en apotheekhoudende geneeskundige dragen zorg dat de in hun apotheek aanwezige kasten of ruimten (bedoeld in artikel 3) zijn afgesloten indien noch zijzelf, noch in hun dienst zijnde personen bevoegd tot uitoefening der artseneijbereidkunst, in het lokaal of de lokalen waarin deze kasten of ruimten zich bevinden, aanwezig zijn. De sleutels van deze kasten of ruimten worden onder hun verantwoordelijkheid gebruikt en bewaard".
- artikel 8: "De apotheker en de apotheekhoudende geneeskundige wier inschrijving (zie 1.1) is vervallen of ingetrokken dragen zorg dat de (...) sleutels van de in artikel 3 bedoelde kasten en ruimten aan hun opvolger ter hand worden gesteld.
(lid 2) Bij ontstentenis van een opvolger dragen de apotheker en de apotheekhoudende geneeskundige zorg dat de (...) sleutels (...) aan de inspecteur ter hand worden gesteld".

In dit besluit worden de meest concrete regels gegeven omtrent het bewaren van opiaten.

3 Het bewaren van opiaten in de (apothekers-)praktijk

De informatie voor hoofdstuk 1 is voor een deel verkregen uit telefonische gesprekken met apothekers. In deze gesprekken is door hen ook aangegeven hoe er in de praktijk met opiaten wordt omgegaan.

3.1 Apothekers aan het woord

Apotheker a:

"De Wet op de Geneesmiddelenvoorziening en de Opiumwet zijn van toepassing. Daarin staat wat wel en niet mag. In praktijk is het zo dat van de grondstoffen en geneesmiddelen die aanwezig zijn in de apotheek er elk jaar een lijst naar de inspectie Volksgezondheid gaat. Op deze lijst moeten alle middelen staan vermeld die onder de Opiumwet vallen, met uitzondering van de middelen die weer onder het Codeïne besluit vallen, bijvoorbeeld hoestdrank, en dergelijke. Zo weet de inspecteur wat er bij welke apotheker in huis is aan deze middelen. (Opmerking auteurs: let hierbij op het verhaal van apotheker 'c' over wie bepaalt wat en hoeveel een apotheker in huis mag hebben: dát mag de apotheker zélf uitmaken).

De inspectie eist dat de bewaring van opiaten achter slot en grendel gebeurt (opmerking auteurs: hij doelt hiermee op artikel 3 Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen maar dat is niet door de Inspectie opgesteld. De apotheker gaf zelf al aan niet te weten of dit een wettelijk vereiste is. "Dat zal wel", is zijn redenering, want "de inspectie kan alleen iets eisen dat wettelijk is geregeld").

Het **afleveren** van Opiumwet-middelen gebeurt slechts op speciale 'opium-recepten'. Naast dit wettelijke vereiste bestaat er nog een afspraak tussen apothekers, artsen en verslaafden. Deze afspraak behelst de methadonverstrekking: als een arts of apotheker ontdekt dat een verslaafde toch drugs gebruikt, mag hij éézijdig de methadonverstrekking stopzetten.

Apotheker b:

"Hetgeen in de wet staat wordt door ons nageleefd. Het enige verschil is dat de opiaten niet in een gesloten kast worden bewaard. Dit is praktisch onmogelijk: er zouden dan veel sleutels in omloop moeten zijn voor al het personeel en dat is gevaarlijk. 's Nachts gaat de kast uiteraard wel op slot".

Apotheker c:

"Het Besluit Uitoefening Artsenijebereidkunst is van belang voor deze vraag. Dat wordt door ons ook nageleefd. Maar, u moet zich wel bedenken dat opiaten, in tegenstelling tot wat men vaak denkt, geen 'hot item' zijn in deze streek (= buitenwijk van Amsterdam). Bij inbraken zijn balansen vaak in trek, maar niet de opiaten. Bovendien hebben maar weinig apothekers heroïne of cocaïne in huis omdat ze erg veel moeite moeten doen om dat geleverd te krijgen. Er is geen wettelijk maximum voorraad voor apothekers. Iedere apotheker is vrij in zijn keuze wat en hoeveel hij in huis haalt. Een apotheker wordt hierin enigszins 'getemperd' door de inspecteur van Volksgezondheid. Die controleert wat en hoeveel er in huis is. De controle gaat via kassabonnen: voorraad minus wat er volgens de kassabonnen is verkocht = wat er aanwezig moet zijn in de apotheek. Dus als een apotheker veel en vaak opiaten in huis haalt, maar niet verkoopt zal daar navraag naar worden gedaan. Misbruik door apotheker en zijn personeel wordt dus vroeg of laat opgemerkt. (Opmerking auteurs: dit is dus een controle op eventueel misbruik,

■

maar niet op de hoeveelheden die een apotheker in huis heeft. Zolang je maar niet misbruikt, mag je alles in veelvoud aanwezig hebben). Nog iets over de vernietiging van opiaten. Opiaten gaan niet, zoals alle andere geneesmiddelen, naar de afval verwerking Rijnmond terug, maar gaan apart terug naar de Inspecteur".

Apotheker d verwijst naar de Inspectie van Volksgezondheid.

3.2 Inspectie van Volksgezondheid

"De Opiumwet zegt helemaal niks over het bewaren van opiaten. (Vergelijk apotheker a.) Dat wordt geregeld in het Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen. Dit is een onderdeel van de (raam-)wet op de Geneesmiddelenvoorziening. De enige bepaling die hierin staat omtrent het bewaren van opiaten, is dat dat achter slot en grendel moet gebeuren. In praktijk betekent dit een kast met slot. Het feit dat er slechts één bepaling in is opgenomen komt voort uit de doelstelling van het besluit. Het besluit is **niet** gericht op het voorkomen van misdrijven maar op (het controleren van) de betrouwbaarheid van de kanalen die de opiaten distribueren. Het voorkomen van misdrijven behoort niet tot de doelstelling van het besluit. Naast de kast met slot wordt er dus (expres) niets geregeld. Dit gebeurt wél vaak door verzekeraars, die immers wél het voorkomen van (schade uit) misdrijven als doel hebben. Zij stellen dan bijvoorbeeld het aanleggen van een alarminstallatie als eis voor het verzekeren".

4 Een voorbeeld van "hoe het anders kan"²

Omdat apotheken een aantal gewilde artikelen in huis hebben en de wet slechts zegt dat er 'een kast met slot moet zijn in een deugdelijke ruimte' (welke ruimte overigens wél nader wordt omschreven), zal er in de praktijk moeten worden gezocht naar aanvullende maatregelen.

In Nederland worden, zoals blijkt uit 2.2, door verzekeringsmaatschappijen vaak aanvullende voorwaarden gesteld. In Engeland heeft men gekozen voor een wettelijke regulering die zeer uitgebreid is, de zogenaamde "Misuse of Drugs Regulations, 1973". In deze regeling staan eisen waaraan onder andere een apotheker moet voldoen als hij drugs in huis heeft die onder deze regeling vallen. De eisen zijn 'fysiek' van aard: er moet worden bewaard in een kast, kluis of kamer die voldoet aan de zeer gedetailleerde eisen uit de Regulations. Hierin gaat de Engelse regulering dus al verder dan de Nederlandse. Het opmerkelijke van de regeling zit in het feit dat apothekers niet per se zijn gebonden aan de voorschriften uit de regulations. Apothekers mogen zelf namelijk ook iets anders bedenken om bijvoorbeeld opiaten te bewaren, als hun ideeën maar overeenkomen met de eisen uit de Regulations.

Als apothekers zelf iets anders bedenken moeten ze vrijstelling van de wettelijke vereisten aanvragen bij het hoofd van de politie. Deze controleert of de apothekers maatregelen overeenkomen met de vereisten uit de Regulations. Als dit het geval is geeft hij een 'certificaat van vrijstelling' af, dat ieder jaar moet worden vernieuwd. Ieder jaar wordt de apotheek dus gecontroleerd.

Uit onderzoek is gebleken dat sommige hoofden van politie strengere eisen hanteerden dan die uit de Regulations. Hieruit zou men kunnen afleiden dat zij soms de eisen uit de Regulations te laag of in-adequaat achten. Als reden hiervoor wordt aangegeven dat de regels "slechts ingaan op het kastje of de kluis waarin moet worden bewaard en niet op de omgeving daarvan". Zij willen niet alleen de kast of kluis beveiligen door de Regulations, maar ook de apotheek zelf. Wat heeft het voor zin, aldus de hoofden van de politie, een kluis neer te zetten als je makkelijk de apotheek zelf binnen komt?

Uit hetzelfde onderzoek is gebleken dat het totaal aantal inbraken is verminderd na het nemen van beveiligingsmaatregelen én dat er minder inbraken zijn gepleegd bij de apotheken die beveiligd zijn door middel van het beveiligingscertificaat.

■

2 Uit: Home Officereeks, 1984, paper 1 "Reducing Burglary, a study of chemists shops".

5 Samenvatting en conclusies

In deze notitie staat de vraag centraal naar wettelijke regels omtrent de bewaring van opiaten in apotheken.

Hiervoor zijn één wet en een tweetal besluiten van belang die worden behandeld in hoofdstuk 1.

1. Wet op de Geneesmiddelenvoorziening: hierin wordt bepaald dat er "bij of krachtens algemeen maatregel van bestuur, voorschriften kunnen worden gegeven betreffende de (...) bewaring van de bij of krachtens die voorschriften aangewezen vergiften" (artikel 26 sub h).
2. Besluit Uitoefening Artsenijbereidkunst: hierin wordt bepaald dat "geneesmiddelen (...) deugdelijk moeten worden bewaard" (artikel 19). Er wordt geen nadere omschrijving gegeven van wat 'deugdelijk' is. Wel worden in artikel 34 een aantal vereisten gegeven omtrent de lokalen en ruimten waarin geneesmiddelen worden bewaard: goede ventilatie, goede verlichting. Ook wordt in dit artikel bepaald dat de geneesmiddelen "overzichtelijk, ordelijk en zindelijk moeten worden bewaard, in een daartoe geschikt voorwerp". Dit artikel bevat geen afwijkende bepalingen voor het bewaren van opiaten.
3. Besluit Vergiften in Apotheken en Ziekenhuizen:
In dit besluit wordt eigenlijk **de enige inhoudelijke eis** neergelegd voor wat betreft de bewaring van opiaten: kort gezegd komt het erop neer dat, volgens artikel 3, de opiaten in een kast met slot moeten worden bewaard.

Om te kijken hoe er in (apothekers-)praktijk wordt bewaard, zijn een aantal apothekers telefonisch benaderd. Hun relaas wordt weergegeven in hoofdstuk 2. Alle apothekers wéten dat ze in een afgesloten kast moeten bewaren. Dit gebeurt echter niet in alle gevallen en in de meeste gevallen kan een apotheker niet (juist) aangeven op grond van welke wet of welk besluit dit moet gebeuren.

Tot slot van dit hoofdstuk wordt door een inspecteur van Volksgezondheid aangegeven dat het bestaan van slechts een voorschrift in de wet geen 'toevalligheid' of 'onvolkomenheid' is.

Hij wijst erop dat het doel van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening en de besluiten niet "het voorkomen van misdrijven" is, maar "controle op de betrouwbaarheid van de distribuerende kanalen".

Tenslotte wordt in hoofdstuk 3 de Engelse praktijk beschreven met betrekking tot wettelijke vereisten voor het bewaren van opiaten. Deze eisen zijn neergelegd in de "Misuse of Drugs Regulations 1973". In deze regeling staan vrij gedetailleerde vereisten omtrent de bewaarplaats van drugs.

Het opmerkelijke van deze regeling is dat apothekers ook zelf regelingen en maatregelen mogen bedenken en toepassen zolang deze maar van gelijke kwaliteit zijn als die van de Regulations. De zelf bedachte regels moeten worden goedgekeurd door hoofden van de politie.

Nawoord

De informatie die is opgenomen in deze notitie is verkregen via (gesprekken met) informanten, die wij op deze plek daarvoor willen bedanken.

In het bijzonder gaat onze dank uit naar Apotheek Amstelland (de heer De Roo); Apotheek Staring; Apotheek Spaarndammer; Apotheek Tuindorp Oostzaan; Inspectie van Volksgezondheid (de heer Hannema)³.

Tevens willen wij mevrouw B. van Bakel van het LBVM, de heer T. Boot van het TBBS en de heer H. Stienstra van DSP bedanken voor hun bijdrage aan de totstandkoming van deze notitie.

³ Informanten zijn met opzet alleen in Amsterdam gezocht uitgaande van het (onbewezen) idee dat in deze stad 'drugsrelated' inbraken het meest waarschijnlijk zijn.